

Dejlig er den himmelblå.

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

Et barn er født i Betlehem

Et barn er født i Betlehem,
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!

En fattig jomfru sad i løn
og fødte Himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!

Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom:
Halleluja, halleluja!

Og Østens vise ofred der
guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja, halleluja!

På stjernetæpper lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, halleluja!

Glade jul, dejlige jul

Glade jul, dejlige jul,
engle dale ned i skjul!
Hid de flyve med Paradis-grønt,
hvor de se, hvad for Gud er kønt,
lønlige blandt os de gå.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringe til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

